

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Debrecenben, 2010. május 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.B.127/2009/28. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az általa az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

A másodfokú eljárásban 3 750 (háromezer - hétszázötven) forint, az I. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben írt ítéletével I. rendű vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntette és társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 5 év 8 hónap börtönre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Idősebb II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt 10 hónap végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Az eljárás során lefoglalt 1 db kis fejszét elkobozta. Az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett az elsőfokú eljárás során keletkezett bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I. rendű vádlott enyhítés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

Az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában, továbbá II. rendű vádlott és védője tudomásul vették, így az ítélet II. rendű vádlottra első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 287/2008/5-II. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett jogorvoslatok folytán a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 349. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlott vonatkozásában felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Maradéktalanul eleget tett a Debreceni Ítéltábla Bf.III.460/2008/8. számú, 2008. november 27-én hozott hatályon kívül helyező végzésében írt iránymutatásának is. A hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárás során egyesítésre került a Debreceni Városi Bíróságon folyamatban volt B.2395/2007. szám alatt indult ügy. A túlnyomórészt a vádlotti beismerésen, valamint a bizonyítékok mérlegelésén alapuló tényállás megalapozott, hiányosságoktól mentés, így a Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban is irányadó.

A megyei bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket és melyeket vetett el a tényállás megállapítása során. Indokolási kötelezettségét teljesítette. Helytállóan értékelte II. rendű vádlottnak az I. rendű vádlottra nézve terhelő vallomását, melyet alátámasztott tanúk, valamint a kihallgatott további tanúk vallomása. Ezeket megfelelően kiegészítette a helyszínen eljáró rendőrök és mentősök nyilatkozata is.

Így a súlyos testi sértés bűntettének kísérlete vonatkozásában felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják, ezért eredményre nem vezethetnek.

Az elsőfokú bíróság irányadóul elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények minősítése is, mind az életveszélyt okozó testi sértés, mind pedig a súlyos testi sértés kísérlete esetén. Az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában azonban elmulasztotta annak indokolását, hogy miért nem minősülhet a cselekmény a Btk. 166. §-ában meghatározott emberölés bűntette kísérletének. A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében kifejtettek és a bírói gyakorlat tükrében az emberélet kioltására egyértelműen alkalmas eszközzel, életfontosságú testrész irányában, szándékosan végrehajtott cselekmény, különös figyelemmel az I. r. vádlott által tett „máma megdöglesz...” kijelentésre, megalapozhatja a súlyosabb bűncselekmény megállapítását. Figyelemmel azonban a terhelt és a sértett közötti nagy távolságra, valamint a közöttük megelőzően fennállt élettársi viszonyra, melynek keretében az idézett kijelentés inkább szokványos indulati kitörésnek tekinthető, mintsem komoly szándékot jelző közlésnek, az ítéltábla elfogadta azt, hogy a vádlott szándéka még eshetőlegesen sem terjedt ki a sértett életének kioltására.

Helyesen vette számba és súlyuknak megfelelően értékelte a megyei bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó alanyi és tárgyi súlyosító és enyhítő körülményeket.

A kiszabott fő- és mellékbüntetés igazodik a cselekmények konkrét tárgyi súlyához, valamint az I. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, azokhoz képes súlyosnak nem tekinthető, így szükséges és egyben elegendő a büntetési célok eléréséhez.

Erre tekintettel enyhítése nem lehetséges. Mivel az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, a másodfokú bíróság azt a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyes indokainál is fogva helybenhagyta.

Debrecen, 2010. május 31.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk. . Hágger Tamás sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.B.127/2009/28. számú ítélete a másodfokú végzés folytán I. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. május 31.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő